

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/139/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8505202341
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8505202341.11

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcu L.. O. S., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XX, prechodne R. XX, Z. H., proti žalovaným: 1/H. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. M. XX, pr. zast. JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom, 17. novembra 14, Stará Ľubovňa 2/ L.. S. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. U. XXX, t. č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom pre toto konanie L.. S. C., nar. X.X.XXXX, bytom O. U. XXX v konaní o vyslovenie neúčinnosti právnych úkonov - darovacích zmlúv takto

rozhodol:

Súd z a m i e t a žalobu voči žalovanému v 2. rade L.. S. C. a zamietá žalobu v II. výroku žalobného petítu, a to v znení: Súd u r č u j e, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, ktorou bolo prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX v k. ú. O. U., P. O. U., okres Stará Ľubovňa, vedeným Okresným úradom, Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, a to pozemkov registra C parc. č. XXX/X o výmere 842m² - orná pôda, parc. č. XXX/X o výmere 542m² - zastavané plochy a nádvorcia, par. č. XXX/X o výmere 337 m² - orná pôda, stavba súpisné č. XXX, stojaca na parcele registra C parc. č. XXX/X, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXXX/XXXX zo dňa 21.1.2008, je voči žalobcovi právne neúčinná.

Žalovanému v 2. rade súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

V prevyšujúcej časti súd v y l u č u j e vec na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na súd dňa 19.9.2005 žalobu voči žalovanému v 1. rade, ktorou žiadal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá medzi L.. S. C. a jeho synom H. C., ktorým sa previedlo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam - rodinnému domu súp. číslo XXX, postavenému na parcele č. XXX/X, zapísanému na LV č. XXX a pozemkov - parciel KNC - č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 542 m², č. XXX/X o výmere 842 m² - orná pôda a č. XXX/X o výmere 337m² - orná pôda k. ú. O. U. je voči žalobcovi neplatná. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 8.10.2002 požičal bratovi žalovaného v 1. rade L.. Z. C. finančné prostriedky vo výške 1 000 000 Sk a 2 200 000 Sk s dohodnutou dobou splatnosti do 11.1.2003 a 1.3.2003.

Dňa 8.10.2002 pristúpil k zmluve o pôžičke L.. Z. C., otec žalovaného v 1.rade, ktorý bol do mája 2004 vlastníkom vyššie uvedených nehnuteľností k. ú. O. U.. Tieto nehnuteľnosti otec žalovaného v 1. rade ako spoludlžník previedol darovacou zmluvou zo dňa 19.5.2004 na žalovaného v 1. rade, svojho syna H. C., s úmyslom znemožniť prípadné vymáhanie pohľadávky žalobcu. Brat žalovaného v 1. rade L.. Z. C. sa v čase podania žaloby zdržiaval na neznámom mieste v dôsledku spáchania mnohých podvodných konaní, preto žiadal spoludlžníka L.. S. C. uhradiť tento dlh, ale tento na jeho výzvy nereagoval. Tvrdil, že právny úkon urobený medzi L.. S. C. ako spoludlžníkom a jeho synom H. C., žalovaným v 1. rade, je účelový a tento smeruje k tomu, aby bol žalobca ako veriteľ ukrátený a aby bolo znemožnené prípadné vymáhanie pohľadávky a preto je tento úkon voči žalobcovi právne neúčinný v zmysle § 42a OZ. Spoludlžník mal úmysel ukraťiť veriteľa a tento úmysel bol druhej strane, t. j. jeho synovi H. C., známy a v dôsledku prevodu tohto vlastníckeho práva došlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa. Na základe

uvedeného žiadal, aby súd rozhodol, že darovacia zmluva uzavretá medzi L.. S. C. a jeho synom H. C., ktorej vklad bol povolený pod V XXX/XX dňa 19.5.2004, je neplatná. K žalobe predložil zmluvu o pôžičke a prístupenie k záväzku otca žalovaného v 1. rade.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Žalovaný v 1. rade H. C. nesúhlasil so žalobou. Namietal nedostatok pasívnej legitímácie a navrhol žalobu zamietnuť.

Súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 15.6.2006 na doplnenie a spresnenie žaloby tak, aby petit žaloby bol vykonateľný a žaloba špecifikovaná, o akú darovaciu zmluvu išlo a kedy bola uzavretá. Na túto výzvu žalobca reagoval podaním, doručeným súdu dňa 28.8.2006, (čl.45 spisu), ktorým žiadal pripustiť zmenu žaloby v znení, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá dňa 19.5.2004 medzi L.. S. C. a H. C., na základe ktorej previedol L.. S. C. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným vyššie, ktorej vklad bol povolený pod číslom V XXX/XX, je voči žalobcovi právne neúčinná. V tomto znení súd pripustil zmenu žaloby na pojednávaní dňa 19.1.2016 (čl.268).

Žalovaný podaním, doručeným na súd dňa 18.8.2006, navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že rozhodnutie súvisí s vecou vedenou na OS v Prešove (rozumej OS Stará Ľubovňa) pod sp. zn. 5C/137/2005 a tiež aj s trestnou vecou vedenou OR PZ Poprad, vysunuté pracovisko Úradu justičnej polície a kriminálnej polície v Starej Ľubovni pod sp.: zn.: ČVS: ORP-1300/OEK-SL-05. Na základe uvedeného súd uznesením č. k. 5C/139/2005-53 zo dňa 6.10.2006 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej pred OS Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C 147/2005 a do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej pred OR PZ Poprad, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality, vysunuté pracovisko Stará Ľubovňa pod č. ORP-69-52/ÚJK-EK 2004-SL. Následne súd uznesením č. k. 5C139/2015-153 zo dňa 23.4.2013 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na OS Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 137/2005.

Podaním, doručeným súdu 16.5.2014, žalobca žiadal, aby súd pripustil vstup do konania žalovaného v 2. rade L.. S. C., nar. XX.X.XXXX, bytom O. U. XXX a pripustil zmenu žaloby, resp. rozšírenie žaloby o II. výrok žaloby tak, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade H. C., nar. XX.X.XXXX a žalovaným v 2. rade L.. S. C., nar. XX.X.XXXX, ktorou bolo prevezené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX v k. ú. O. U. ako pozemky registra CKN č. XXX/X o výmere 842 m² orná pôda, č. XXX/X o výmere 542 m² zastavané plochy a nádvorcia, č. XXX/X o výmere 337 m² orná pôda, stavba súp. č. XXX, postavená na parc. č. XXX/X, ktorej vklad bol povolený pod č. XXXX/XXXX zo dňa 21.1.2008 na žalovaného v 2. rade, je voči žalobcovi právne neúčinná.

Súd uznesením č. k. 5C/139/2005-206 zo dňa 12.6.2014 pripustil vstup do konania žalovaného v 2. rade L.. S. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. U. XXX a pripustil zmenu žaloby o ďalší výrok, tak ako to navrhol žalobca. Uznesenie nebolo možné doručiť žalovanému v 2. rade, keďže sa v mieste trvalého bydliska nezdržiaval, zásielky nepreberal ani v mieste trvalého bydliska a ani v F., súd mu ustanovil uznesením č. k. 5C/139/2005-222 zo dňa 6.2.2015 opatrovníka pre toto konanie L.. S. C., nar. X.X.XXXX, bytom O. U. XXX v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanému v 1. rade a opatrovníkovi žalovaného v 2. rade doručil žalobu a vo veci nariadil pojednávanie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného v 1. rade, výsluchom opatrovníka žalovaného v 2. rade a oboznámil sa s listinnými dôkazmi - výpisom z LV XXX zo dňa 6.7.2005 k. ú. O. U., zmluvou o pôžičke uzavretou medzi Z. C. a O. S., prístupím L.. S. C. - otca žalovaných - k záväzku zo dňa 8.10.2002, písomným vyjadrením žalovaného v 1. rade, písomným vyjadrením opatrovníka žalovaného v 2. rade, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5C/137/2005-326 zo dňa 2.7.2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5C/137/2005-363 zo dňa 11.2.2012 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/61/2013-164 zo dňa 26.8.2013 a opravným uznesením k tomuto rozsudku č. k. 16Co/61/2013-171 zo dňa 17.10.2013, ako aj s obsahom celého spisu tunajšieho súdu 5C/137/2005, fotokópiou spisového materiálu OÚ, odbor katastrálny, Stará Ľubovňa č. V XXX/XXXX, V XXXX/XX, kópiou výpisu LV XXX k.ú. O. U. ku dňu 15.4.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca L.. S. S. podal dňa 19.9.2005 na OS Stará Ľubovňa žalobu proti žalovaným: 1/ Z. C. a 2/ L.. S. C., nar. X.X.XXXX, bytom O. U. XXX o zaplatenie istiny 66 387,84 eur, úroku z omeškania a zmluvnej pokuty z dôvodu

neuhradenia pôžičky poskytnutej na základe zmluvy o pôžičke žalobcom žalovanému Z. C. a z dôvodu pristúpenia k záväzku žalovaným v 2. rade L.. S. C. ako spoludlžníkom. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 5C/137/2005. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5C/137/2005-326 zo dňa 2.7.2012 (čl. 15-161) v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 5C/137/2005-363 zo dňa 11.2.2012 súd zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 49 790,88 eur s 13 % ročným úrokom z omeškania zo súm a za obdobie uvedené vo výrokovej časti rozsudku a zaplatiť mu aj zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne z priznanej sumy za obdobie uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Na odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade KS Prešov rozsudkom č. k. 16Co/61/2013-164 zo dňa 26.8.2013 v spojení s opravným uznesením prvostupňový rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaných uhradiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 49 790,88 eur a zmluvnú pokutu potvrdil a v časti výroku, ktorým súd zaviazal žalovaných uhradiť žalobcovi 13 % ročný úrok z omeškania z priznanej sumy, rozsudok zrušil a v tejto časti vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok, ktorým boli zaviazaní žalovaní v 1. a 2. rade uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 49 790,88 eur a zmluvnú pokutu 0,05 % denne z priznanej sumy, nadobudol právoplatnosť dňa 11.9.2013. Následne prvostupňový súd nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

L.. S. C., nar. X.X.XXXX, t.j. žalovaný v 2. rade v konaní sp.zn. 137/2005 a manželka V. C. darovacou zmluvou uzavretou dňa 27.4.2004 darovali svojmu synovi H. C., žalovanému v 1. rade, nehnuteľnosti uvedené v tejto darovacej zmluve, a to rodinný dom súp. č. XXX s príslušenstvom - vedľajšie stavby, ploty, vonkajšie úpravy, trvalé porasty, zapísaný na LV XXX k.ú. O. U. a pozemky registra KNC č. XXX/ X orná pôda o výmere 842 m², č. XXX/X o výmere 542m², na ktorom je postavený rodinný dom a č. XXX/X o výmere 337m² na LV č. XXX k. ú. O. U.. Vklad tejto darovacej zmluvy bol povolený Správou katastra v Starej Ľubovni pod č. V XXX/XX dňa 19.5.2004 (čl. 184-190).

Následne H. C., žalovaný v 1. rade, darovacou zmluvou uzavretou dňa 16.11.2007 a opravenou dňa 14.1.2008, nehnuteľností - rodinný dom súp. č. XXX s príslušenstvom, vedľajšie stavby, ploty, trvalé porasty na LV XXX k. ú. O. U. a pozemky parcely KNC XXX/X, XXX/X, XXX/X, zapísané na LV XXX k. ú. O. U. daroval bratovi L.. S. C., nar. XX.X.XXXX. Vklad tejto zmluvy bol povolený Správou katastra v Starej Ľubovni pod č. V XXXX/XX dňa 21.1.2008 (čl. 192-196). Ku dňu vyhlásenia rozsudku bol vedený ako vlastníak predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľnosti na LV XXX a XXX v k.ú. O. U. L.. S. C., t.j. žalovaný v 2. rade.

Žalovaný v 1. rade a opatrovník žalovaného v 2. rade v písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasili, žiadali žalobu zamietnuť.

Žalobca na pojednávaní na žalobe trval, poukázal na to, že L.. S. C. bol žalovaný ako spoludlžník v konaní pred tunajším súdom sp. zn. 5C/137/2005 o zaplatenie požičanej sumy, pričom toto konanie prebiehalo v čase podania predmetnej žaloby na súd o neúčinnosť právnych úkonov darovacích zmlúv. Právoplatným rozsudkom súdu bol zaviazaný L.. S. C. ako žalovaný v 2. rade (v konaní 5C 137/2005) na zaplatenie sumy uvedenej vo výroku rozsudku spolu s žalovaným v 1. rade. Nehnuteľnosti uvedené vyššie L.. S. C. daroval svojmu synovi H. C. v úmysle zbaviť sa svojho majetku a ukrátiť žalobcu ako veriteľa. V čase uzavretia darovacej zmluvy žalovaný v 1. rade a aj žalovaný v 2. rade vedeli o tom, že žalobca požičal peniaze ich bratovi Z. C., vedeli o tom, že Z. má dlhy a tiež vedeli o tom, že nemajú z čoho peniaze vrátiť a jediná zábezpeka na vrátenie bol rodinný dom s pozemkami, ktoré vlastnil ich otec L.. S. C. a preto táto darovacia zmluva je voči žalobcovi neúčinná.

Žalovaný v 1. rade na pojednávaní nesúhlasil so žalobou, navrhol, aby ju súd zamietol. Tvrdil, že dôvodom uzavretia darovacej zmluvy bol zlý zdravotný stav jeho rodičov, ktorí mu tiež tvrdili, že nemajú žiadne pohľadávky okrem hypotéky na starý rodinný dom. Súrodenci vedeli o tom, že rodičia mu chcú darovať predmetné nehnuteľnosti, keďže chceli ešte za svojho života vysporiadať majetok tak, aby každému z detí darovali buď finančné prostriedky alebo majetok. Uviedol, že rodinný dom a nehnuteľnosti, ktoré mu daroval otec, daroval bratovi, t.j. žalovanému v 2. rade preto, že podnikal v Rakúsku a potreboval sa preukázať nejakým majetkom a týmto spôsobom mu chcel pomôcť. Právny zástupca žalovaného v 1. rade tvrdil, že v čase uzavretia darovacej zmluvy neexistoval úmysel L.. S. C. ukrátiť žalobcu ako veriteľa, keďže v tom čase mal aj iný majetok a žalovaný v 1. rade nemohol

vedieť ani rozpoznáť ani pri vynaložení náležitej starostlivosti úmysel otca ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Tiež poukázal na to, že v zmysle rozhodnutia NS ČR 16Co/61/2013-164, ak by súd rozhodol, že prvá darovacia zmluva uzavretá medzi L.. S. C. a žalovaným v 1. rade by bola voči žalobcovi neúčinná, potom druhá darovacia zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, by bol absolútne neplatný právny úkon a rozhodnutie súdu ohľadom II. výroku žaloby by bolo nezákonné.

Opatrovník žalovaného v 2. rade na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že v čase uzavretia darovacej zmluvy pracoval ako predseda družstva, manželka pracovala ako živnostníčka a spolu mali mesačný príjem okolo 25 000 Sk. V tom čase mal aj on, aj manželka, zdravotné problémy preto chceli dať majetok do poriadku a rozhodli sa darovať synovi H. nový rodinný dom, ktorý postavili v roku 2006. V tomto rodinnom dom v čase darovania býval on, jeho manželka a syn H.. Starý rodinný dom chceli zrekonštruovať, keďže chceli v ňom podnikáť. Starý rodinný dom darovali synovi S., ktorý začal podnikáť v Rakúsku v roku 2007 - 2008 a potreboval sa preukázať nejakým majetkom. Syn H. sa so svojím bratom S. dohodol, že mu daruje nehnuteľností, ktorých bol vlastníkom, z dôvodu, že brat S. podnikal v Rakúsku a potreboval sa preukázať majetkom.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 42a ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia darovacej zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 2 OZ Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa § 42a ods. 3 OZ Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

Podľa § 42b ods. 1 OZ Právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa § 42b ods. 2 OZ Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa § 42b ods. 3 Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi.

Podľa § 42b ods. 4 Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Právny inštitút odporovateľnosti slúži na zabezpečenie občianskoprávnej ochrany veriteľa pred takými právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktorými sa tento zbavuje majetku za tým účelom, aby sa z neho nemohol uspokojiť jeho veriteľ. Za odporovateľné právne úkony sa považujú tie, ktoré ukracujú pohľadávku veriteľa. Ide o právne úkony, ktorými dlžník (fyzická alebo právnická osoba) znižuje svoj majetok (veci, práva, pohľadávky) do tej miery, že sa tým ukracuje uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky.

Odporovateľnosť je v podstate procesný inštitút a znamená, že veriteľ sa môže v zmysle § 42a a 42b OZ žalobou na súde domáhať, aby súd vyslovil (určil), že dlžníkove právne úkony uvedené v odsekoch 2 až 5 § 42a OZ, pokiaľ ukracujú uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, sú voči veriteľovi právne neúčinné. Samotná právna neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu je však už hmotnoprávnou stránkou odporovateľnosti. Neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu iba voči ukrátenému veriteľovi je neúčinnosťou relatívnou. Táto neúčinnosť voči veriteľovi pôsobí na základe právoplatnosti rozsudku súdu, a to ex tunc, vo vzťahu k ostatným osobám zostáva odporovateľný právny úkon účinným.

Aktívne legítimovaný na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, t. j. keď je pohľadávka splatná, keď má veriteľ podklad pre výkon

rozhodnutia (tzv. exekučný titul) a keď odporovateľným úkonom dlžníka došlo k zmenšeniu majetku dlžníka v tom smere, že sa tým ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky.

Pasívne legitimovaný na základe odporovacej žaloby je ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech (§ 42b ods. 2 OZ).

Lehota troch rokov, v ktorej možno úspešne odporovať právnomu úkonu dlžníka, je hmotnoprávnou lehotou, v ktorej musí byť žaloba uplatnená na súde (nestačí ju napr. podať na pošte). Súd na uplynutie tejto lehoty prihliada z úradnej povinnosti, pretože ide o lehotu prepadnú (prekluzívnu). Táto lehota začína plynúť od urobenia právneho úkonu.

Odporovať možno právnomu úkonu dlžníka, ktorým bol veriteľ ukrátený, a ktorý bol urobený v rozhodnej dobe medzi dlžníkom a jemu blízkymi osobami alebo ktorý dlžník urobil v rozhodnej dobe v prospech týchto osôb. Úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa tu predpokladajú (prezumejú). Druhá strana (osoba dlžníkovi blízka) má však možnosť preukázať, že úmysel ukrátiť veriteľa nielenže nepoznala, ale i to, že jej nemožno vyčítať zavinenie tejto jej neznalosti, resp. že úmysel dlžníka nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti. Táto nevedomosť (resp. vedomosť) o úmysle dlžníka musela existovať v čase urobenia odporovateľného právneho úkonu.

S poukazom na citované zákonné ustanovenie § 42a ods. 2 OZ, ktoré upravuje, že odporovať možno právnomu úkonu, ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať a s prihliadnutím na vykonané dokazovanie súd žalobu v II. výroku zamietol. Rozhodná doba - lehota posledných 3 rokov, v ktorej došlo ku právnomu úkonu medzi osobami blízkymi v prejednávacom prípade medzi bratmi - žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, upravená v tomto zákonom ustanovení, je lehotou hmotnoprávnou, ide o lehotu o prekluzívnu, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Táto lehota začína plynúť dňom urobenia právneho úkonu, t.j. od povolenia vkladu predmetnej darovacej zmluvy v katastri nehnuteľnosti.

Z vykonaného dokazovania je preukázané, že darovacia zmluva bola uzavretá dňa 16.11.2007, opravená dňa 14.1.2008) medzi osobami blízkymi, a to medzi súrodencami - žalovaným v 1. rade H. C. a jeho bratom L.. S. C. - žalovaným v 2. rade, ktorou žalovaný v 1. rade daroval nehnuteľnosti uvedené vyššie žalovanému v 2. rade a vklad vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy bol povolený v katastri nehnuteľnosti Správou katastra nehnuteľnosti v Starej Ľubovni dňa 21.1.2014 pod č. V XXXX/XX. Nasledujúcim dňom po povolení vkladu, t.j. dňom 22.1.2008 začala plynúť trojročná prekluzívna na podanie žaloby na súde o odporovateľnosti tohto právneho úkonu, resp. o neúčinnosti tohto právneho úkonu voči žalobcovi a táto lehota uplynula dňa 22.1.2011. Žalobca však podal na súd návrh na pripustenie zmeny návrhy, resp. rozšírenie návrhu o II. výrok, ktorým uplatnil svoje právo odporovať predmetnej darovacej zmluve a ktorým žiadal, aby súd určil, že predmetná darovacia zmluva je voči nemu neúčinná, až dňa 16.5.2014 (čl. 202 spisu), t.j. až po uplynutí 3 ročnej prekluzívnej lehoty. Na uplynutie trojročnej prekluzívnej lehoty súd prihliadol z úradnej povinnosti a preto žalobu v II. výroku a voči žalovanému v 2. rade zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Na základe uvedeného majú na zreteli zásadu hospodárnosti konania a efektivity konania súd už nevykonal ohľadom II. výroku žaloby ďalšie dokazovanie, keďže súd žalobu zamietol z dôvodu, že návrh žalobca podal po uplynutí 3 ročnej prekluzívnej lehoty.

V prevyšujúcej časti súd vylúčil vec na samostatné konanie v zmysle § 112 ods. 2 O.s.p.

O trovách konania žalovaného v 2. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný v 2. rade bol v II. výroku žaloby úspešný, ale žiadne trovy konania si neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy vznikli, preto mu súd žiadne trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku o zamietnutí žaloby a o trovách konania je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti výroku o vylúčení veci na samostatné konanie odvolanie nie je prípustné.